

Sag anlagt den 7. maj 2007 — ThyssenKrupp Elevator mod Kommissionen

(Sag T-149/07)

(2007/C 155/60)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ThyssenKrupp Elevator AG (Düsseldorf, Tyskland) (ved Rechtsanwältin T. Klohe og J. Ziebarth)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der i den anfægtede beslutning er pålagt sagsøgeren in solidum, til et passende beløb.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning K(2007) 512 endelig udg. af 21. februar 2007 (sag COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators). Sagsøgeren og andre virksomheder er ved den anfægtede beslutning blevet pålagt bøder for at have deltaget i karteller på markedet for installation og vedligeholdelse af elevatorer og rulletrapper i Belgien, Tyskland og Luxembourg. Det er Kommissionens opfattelse, at de pågældende virksomheder har tilsidesat artikel 81 EF.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande fremsat følgende anbringender:

- Kommissionen havde ikke kompetence til at vedtage beslutningen, da de lokale tilsidesættelser, der er fastslået, ikke havde mellemstatslig betydning.
- Der er sket en tilsidesættelse af princippet *ne bis in idem*, eftersom Kommissionen har tilsidesat de belgiske og luxembourgske kartelmyndigheders beslutning om amnesti for kartellet udstedt til fordel for sagsøgeren forud for indledningen af proceduren.
- Der foreligger ikke forudsætninger for, at sagsøgeren er ansvarlig in solidum med sine datterselskaber, da sagsøgeren ikke har deltaget i overtrædelserne, da datterselskaberne er juridisk og økonomisk uafhængige, og da der ikke foreligger en særlig begrundelse for at udstrække ansvaret til at omfatte sagsøgeren.
- Bødens grundbeløb er uforholdsmæssigt stor i sammenligning med det reelle omfang af det pågældende marked.
- Afskrækkelseskoefficienten er uforholdsmæssig, fordi den i betydeligt omfang afviger fra behandlingen af andre virksomheder af sammenlignelig størrelse i samtidigt afgjorte sammenlignelige tilfælde.
- Der foreligger ikke en begrundelse, hvad angår tillægget for gentagelsestilfælde i bødeberegningen, som følge af, at der er foretaget urigtig retsanvendelse ved tilregnelsen af de oprindelige bøder.

- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, for så vidt som Kommissionen, hvad angår den maksimale grænse på 10 % af virksomhedens omsætning, udelukkende skulle have forholdt sig til datterselskabernes omsætning.
- Der er foretaget en retligt urigtig anvendelse af Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager ⁽²⁾, eftersom der ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til merværdien af sagsøgerens samarbejde.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

Sag anlagt den 7. maj 2007 — ThyssenKrupp mod Kommissionen

(Sag T-150/07)

(2007/C 155/61)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ThyssenKrupp AG (Duisburg og Essen, Tyskland) (ved Rechtsanwältin M. Klusmann og S. Thomas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der i den anfægtede beslutning er pålagt sagsøgeren in solidum, til et passende beløb.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning K(2007) 512 endelig udg. af 21. februar 2007 (sag COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators). Sagsøgeren og andre virksomheder er ved den anfægtede beslutning blevet pålagt bøder for at have deltaget i et kartel på markedet for installation og vedligeholdelse af elevatorer og rulletrapper i Belgien, Tyskland, Luxembourg og Nederlandene. Det er Kommissionens opfattelse, at de pågældende virksomheder har tilsidesat artikel 81 EF.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande fremsat følgende anbringender:

- Kommissionen havde ikke kompetence til at vedtage beslutningen, da de lokale tilsidesættelser, der er fastslået, ikke havde mellemstatslig betydning.

- Der er sket en tilsidesættelse af princippet *ne bis in idem*, eftersom Kommissionen har tilsidesat de belgiske, luxembourgske og nederlandske kartelmyndigheders beslutning om amnesti for kartellet udstedt til fordel for sagsøgeren forud for indledningen af proceduren.
- Der foreligger ikke forudsætninger for, at sagsøgeren er ansvarlig in solidum med sine datterselskaber, da sagsøgeren ikke har deltaget i overtrædelserne, da datterselskaberne er juridisk og økonomisk uafhængige, og da der ikke foreligger en særlig begrundelse for at udstrække ansvaret til at omfatte sagsøgeren.
- Bødens grundbeløb er uforholdsmæssigt stor i sammenligning med det reelle omfang af det pågældende marked.
- Afskrækkelseskoefficienten er uforholdsmæssig, fordi den i betydeligt omfang afviger fra behandlingen af andre virksomheder af sammenlignelig størrelse i samtidigt afgjorte sammenlignelige tilfælde.
- Der foreligger ikke en begrundelse, hvad angår tillægget for gentagelsestilfælde i bødeberegningen, som følge af, at der er foretaget urigtig retsanvendelse ved tilregnelsen af de oprindelige bøder.
- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, for så vidt som Kommissionen, hvad angår den maksimale grænse på 10 % af virksomhedens omsætning, udelukkende skulle have forholdt sig til datterselskabernes omsætning.
- Der er foretaget en retligt urigtig anvendelse af Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager ⁽²⁾, eftersom der ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til merværdien af sagsøgerens samarbejde i alle de fire berørte lande.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

Sag anlagt den 8. maj 2007 — KONE m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-151/07)

(2007/C 155/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: KONE Corp. (Helsinki, Finland), KONE GmbH (Hannover, Tyskland) og KONE BV (Haag, Nederlandene) (ved solicitor T. Vinje, lawyers D. Paemen, J. Schindler og B. Nijs, samt J. Flynn, QC, og barrister D. Scannell)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Beslutningens artikel 2, stk. 2, annulleres, for så vidt som KONE Corporation og KONE GmbH herved er pålagt en bøde, og selskabernes bøde ophæves, eller de pålægges en lavere bøde end den i Kommissionens beslutning fastsatte.
- Artikel 2, stk. 4, i Kommissionens beslutning annulleres, for så vidt som KONE Corporation og KONE BV herved er pålagt en bøde, og de pålægges en lavere bøde end den i Kommissionens beslutning fastsatte.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har i henhold til artikel 230 EF nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 512 endelig udg. af 21. februar 2007 (sag COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators), hvorved sagsøgerne sammen med andre virksomheder blev fundet ansvarlige for at have deltaget i fire enkeltstående, sammenhængende og fortsatte overtrædelser af artikel 81, stk. 1, EF ved opdeling af markeder gennem aftaler eller samordning om udbud og salgsaftaler, installation, vedligeholdelse og modernisering af elevatorer og rulletrapper.

Sagsøgerne, KONE Corporation og dets datterselskaber, KONE GmbH og KONE BV, har udelukkende anfægtet beslutningen for så vidt som KONE som helhed er pålagt en bøde for dets deltagelse i overtrædelser i Tyskland og Nederlandene.

Hvad angår overtrædelserne i Tyskland, har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig fastsættelse af bøden. For det første har sagsøgerne særligt gjort gældende, at Kommissionen anvendte samarbejdsmeddelelsen af 2002 ⁽¹⁾ urigtigt, idet den (i) burde have indrømmet KONE en fritagelse i henhold til meddelelsens punkt 8, litra b), og punkt 8, litra a), eller (ii) burde have nedsat sagsøgernes bøder i henhold til nævnte meddelelses punkt 23, sidste afsnit.

For det andet har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig anvendelse af retningslinjerne af 1998 for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten ⁽²⁾ (herefter »1998-retningslinjerne for bødeberegning«), idet den (i) ved bødeberegningen angiveligt ikke tog hensyn til de berørte markeders størrelse, og idet den (ii) ikke anerkendte sagsøgernes manglende anfægtelse af de faktiske forhold, hvilket fremgår af, at Kommissionen blot indrømmede en nedsættelse på 1 % for disse oplysninger.

Sagsøgerne har for det tredje gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat grundlæggende fællesskabsretlige principper, idet (i) den så bort fra princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved ikke rettidigt at oplyse, at fritagelsen ikke kunne opnås, (ii) den så bort fra ligebehandlingsprincippet, idet fritagelsesansøgere, der befandt sig i ensartede situationer, blev behandlet forskelligt, (iii) den så bort fra sagsøgernes ret til kontradiktion ved at nægte dem aktindsigt.